

Poezia 18

Koha e keqe

U bë ftohtë ,fryn dhe erë
Si përherë në ndryshim stine,
Si përherë
Dhembin kujtimet,deformojnë mendimet
numërojnë vegimet
Një herë
Ska çadër më të më mbrojë dhe më spo shikojë
vetëm erën degjojë
Fërshëllen
Gjithësia lëkundet me dridhje
kush ta dëgjojë në thirrje
fjalën e ben lidhje
E mbërthen
Yjet gjerdan var në qafë të botës
qëlutje i bën e frikësuar tokës
për ndryshimin e epokës
Mëkatare
Dhe qeshin njerzit me naivët,
buzët ngjyejne me gjak katilët
përpëliten baltës, të mirët
Tinzare
Koha e keqe me shi dhe breshër.